

Pamiętną będzie na zawsze epoką dla kra-
in nowo do Xięstwa Warszawskiego wiele-
nego dzień 15 Sier. nie. W tym dniu ob-
dząc Kraków dzień uroczyłszy Imieniu W. Na-
poleona, obchodził razem dzień świętny na-
danego nam przezeń K. d. e. x. u. Każdy gorli-
wy o dobro swojej oycyzny Polak dzieła
Napoleona siła swoy był odzyskawszy i w
własnym sercu dla N. e. g. o. ugruntowawszy
wdzięczność, czekał tylko skwapliwie, aże-
by Jego kraj przez pewne prawa, noszące
na sobie sprawiedliwości i dokładności cechę,
był urządzonym. Już nadzieje Oycyzny Sy-
now spełnionem zostaly. Oyciec ludow na-
szych, chcąc nam uświetnić, dzień poświęco-
ny Imieniu Oycy bytu naszego, zesłał wła-
śnie do miasta Krakowa tego, przez którego dla
krajow swoich sprawiedliwość wymierza w
sobie cnotliwego i sprawiedliwego Męża,
jaśnie Wielmożnego Hrabiego Łubiańskiego. Prze-
znaczeniem Jego było wskrzesić porządek i
dobro kraj w naszym prawem W. Napoleona
ustalić. Dla uzupełnienia więc tego szanow-
nego dzieła, zjechał tu d. 13 b. m. przed po-
łudniem J. W. Minister Sprawiedliwości, tu
przyjęty z wszelkimi wojskowemi honorami

mi, oczekiwany i przywitany był przez wła-
dze miejscowe w domu dla niego przeznaczonym
pod Baranami zwanym. Tegoż dnia da-
ny był obiad dla władz sądczych. D. 14 wszyscy
Urzednicy wyższego stopnia, Wojskowi,
Duchowni i Administracyjni znajdowali się
na obiedzie, a wieczorem były assamble dla
wszystkich dystryguowanych osob. Chwile
wolne poświęcił J. W. Minister na zwiedzenie
tutejszego domu kary i poprawy, w którym
znalazłszy dobry porządek, zachęcił urzędni-
kow do dalszego poświęcenia się usługom kra-
iu w tak ważnej części powierzonych im o-
bowiązków. Dał Prezesowi sądu krymi-
nalnego pewną sumę, ażeby ją obrócił na
zaflnienie nieszczęśliwych zasługujących na
względę. — Wieczorem huk z dział ogłosił
uroczyść dnia następującego. Dzień sam
uroczył się 15 Sier. nia, którego opis choćby
najdokładniejszy, ogólne zaś tylko może o-
rzeczy wyobrażenie, rozpoczęty był sto-
krotnym wystrzałem z dział. Mędzy godzi-
ną 8mą i 9mą wyszło tak tu garnizonem, iako-
też i w okolicach ściągające, zebrano się na bło-
niach, gdzie różne czyniono obroty, a w pół-
do 10tej weszło w największy paradec

do miasta, prowadzone przez samego komendującego w departamencie (niejszym) JW. Generała Brygady Biegańskiego. Wszystkie korpusy defilowały w rynku przed Generałem, wykrzykując: "Niech żyje Cesarz Napoleon!", i na przeznaczone sobie udały się miejsca. O w pół do IIIty przed południem zgromadziły się władze tak cywilne, jako i wojskowe i znakomitsi Obywatele miasta i okolic do pomieszkania JW. Ministra, skąd porządkiem w programie opisanym udali się do kościoła Archidiecezjalnego Panny Maryi, przechodząc między szeregami wojska, poprzedzeni od cepow z chorągwiami i muzyką. Przyymowany był Minister u progu kościoła przez W. Infułata Łabczuckiego.

JW. Biskup Krakowski celebrował in pontificalibus. Kanonik Gubiecki miał kazanie, w który w wyprawie wystawił wielkość korzyści z nadania Kodexu Napoleona dla narodu wypływających. Mowa Jego najlepsza uczyniła wrażenie. Po skończonej Mszy S. za intonował JW, Biskup *Te Deum laudamus* i *Salvum fac Napoleonem*, po czem nastąpiło poświęcenie Xiegi praw Cywilnych Napoleona. Minister Sprawiedliwości po odebraniu Kodexu z rąk Biskupa, stanawszy u podnóżka tronu, przyodobionego portretem W. Napoleona, wykrzyknął po trzykroć: "Niech żyje Cesarz!", co gęsta Publiczność z wielkim zapalem powtórzyła. Radość ludu będącego w Świątyni udzieliła się Publiczności licznie tu w około kościoła zgromadzonej. Huk dźwięka dało do powszechnych okrzyków i wojska i ludu.

Dobrze dobrana muzyka, porządek przykładny, cisza i głębokie uszanowanie dla Ołtarza, uczynił Akt ten Religijny tem świątniejszym.

Tym samym porządkiem ruszył Orszak z

kościółka do Kolegium jezuitckiego, teraz przeznaczonego dla Magistratur Sądowych, mając przed sobą i za sobą oddziały wojska konne i piesze, przy odgłosie muzyki; a gdy przechodził pomiędzy szeregami uszykowanego wojska, każdy korpus z cymbałami niesionem u Kodexu w honory, wykrzykując: "Niech żyje Cesarz! Tłum ludu towarzyszącego, okna dom w najbliższej okolicy, były niewątpliwą oznaką, iż z prawdziwym niezestnieniem obchodził Narod tak pamiętną dla siebie Uroczystość.

Od progu Kościoła aż do wstępu do domu Sądowego, nieprzerwane daly się słyszeć okrzyki: "Niech żyje Cesarz!", Duchowieństwo czyniło zwykłe uszanowanie Kodexowi, gdzie niesiony był w bliskości Kościoła.

Wyznawcy Religii Mojżesza niesąc uroszyscie Rodak, uszykowawszy się w linii, wykrzykiwali za zbliżeniem się Kodexu: "Niech żyje Cesarz!",

(Reszta potem.)

Z Warszawy d. 31. Lipca.

Dokończenie posiedzenia Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego Przyjaciół Nauk d. 16 Lipca.

Rozdział czwarty zawiera w sobie najważniejsze zapytanie: *Jakie sposoby konieczne zaprowadzić potrzeba w hodowaniu bydła w Polsce, aby kraj od podobney zarazy i pomoru uchronić?*

Autor przechodzi potrzebne ku temu przepisy, i stanowi: — Aby oyczyzną następnie zachować od tak częstey zarazy i pomoru, trzeba koniecznie w początkowym wychowaniu cieląt także wprowadzić hodowanie, któreby ich w czasie dojrzałości czyniło zdrowymi, czerstwymi; i podaje sposoby jak wychować, pielęgnować i paść potrzeba bydło, i jakie wybierać bydła przeznaczone do chowu.

Zaleca, aby na wiosnę, lato i jesień, pokąd tylko bydło używa świeżej trawy, dawać nieprzerwanie rano przed wypędzaniem i pod noz uchą paszą, której, aby nie zabrakło, przyłącza tabelkę wskazując ilość paszy dla każdego gatunku bydła. Względem poienia bydła radzi, aby je poić regularnie wodą czystą, latem trzy razy, a dwa razy zimą. Zaleca, aby tak w zimie, jako i w lecie wodę do poienia nalewać w koryta przez samem poieniem, a zimą wtedy dopiero, kiedy już bydło stoi nad korytami, gdyż woda czerpana ze studni jest cieplejsza niż ta, która nalana dawniej w koryta, mrozem przeięta zostanie. Wykławia skutki, jakie za sobą ciągnie pragnienie nęgaszone lub poienie wodą nieczystą, i zwraca baczność każdego gospodarza, aby tam, gdzie nie masz wody bieżącej, starał się mieć dobrą i dostateczną ilość studni. Radzi, aby siano, które przez wylew wód nadrzecznych zamulone, lub pyłem w suche zbyt lato obsypane bywa, nie pierwej dawać bydłu, pokąd w stodele z pyłu i mułu omłoceniem, jak zboże, nie zostanie, i przestrzega, aby po utąpieniu wody w naturalne swe koryta, bydła poty nie wypędzić na łąki, dopóki izozofaty na nich muł od deszczu splókanym nie zostanie, a dopóki to nie nastąpi, bydło paść potrzeba po utorach. Przestrzega, aby nie dawać bydłu paszy nadpsutej, czyli to na polu przez wylewy, czyli też zatęchłej lub na gnilej w snopsch lub w stodółach, ani też takiej, która długo leżała na drągach w oborze, chociażby była zebrana jak naysuchszą; wysiewy bowiem z mierzwy i ciął bydłocych wznoszą się na powietrze i zarażają paszę, która gdy przez długi przecięg czasu leży, a osobliwie siano, nabiera własności bardzo szkodzącej bydłu. A lubo takowe uszkodzone pasze nie nadwlecąją zdrowia natych-

miast, ostabiają jednakowóz i stać się z wosną działającą trucizną, która za najmniejszą podniętą, jako pożar ukryty nagle wybuchą, i tym okropniejsze za sobą ciągnie skutki, im dłużej w ciele bydłocym ukrytą była. Opisuie, jaka pasza jest najzdrowszą, i jakim sposobem przeprowadzoną bydź powinna, aby się stała pożywną i zdrową. — Mówiąc o wspólnych pastwiskach, okazuje jak łatwo przez to pomiar na bydło się rosmnża. Prawda, że wieś granicząca z drugą, dowiedziawszy się o panującej zarazie, strzeże się i unika wspólnego paszenia, lecz to jedynie z dworskim się dzieie bydłem, gdzie skotarz słuca danego sobie rozkazu. Z wiejskim bydłem przeciwnie się dzieie; tam, posyła się za bydłem małe dzieci, i lubo je przestrzegają, aby unikać od szarżatego bydła, nie zważają na to, i mając zwyczaj zgromadzania się i bawienia, tego jedynie szukają, aby się jak najprędzej złączyć; w razie takowym, gdy te zabytki zadawnionego zwyczaju zniezione jeszcze bydź nie mogą, niż innego nie pozostanie tylko dwa środki, które przez rząd koniecznie do skutku przyprowadzone bydź powinny.

Popierwsze: Jak naysurowszy nakaz i onegoż skutecznienie, aby gromady powoszytkich ogólnie wliach w całym obrębie naródu naszego miały swoich właściwych dojrzałych skotarzy, którzyby wiejskie bydło razem pasali, i ażeby dzieci małe żadnym prawem do tego nadal użyte nie były.

Powtórze: Jak naysurowszy nakaz i skutecznienie ściste onegoż, aby w każdej wsi, gdy się zaraza lub choroba między bydłem pokaże, osobliwie w lecie, to na pastwisko wypędzane nie było, gdyż temi jedynie sposobami rozszerzaniu dalszemu zapobiedz tylko można.

Tym kończy autor rozprawę, że podane od niego środki bódowania, dążące do zatrącenia zarazy, nie są wykłntne, ani kosztowne, lecz są pewne, pożyteczne, i tylko ząchodu, pracy i dozoru wymagają. Ale jeżeli podane przez niego środki w prawo zamienionemi nie zostają, któreby je upowszechnić nakazywało, na nie się im nie przydadzą; jeden bowiem niedbały gospodarz może w całej okolicy zarazę rozszerzyć, a zatem i w całym kraju.

Z Paryża d. 31. Lipca.

Duński gabinetowy goniec Glafs przybył tu z Kopenhagi.

W królestwie Włoskim utworzono 7 kompanij nadbrzeżney gwardyj.

Dziennik Argus, którego dziś ostatni Nr. wyszedł, zawiera na pożegnanie rys politycznych stosunków między Francją i Anglią od pokoju Amieńskiego.

Francuzi, którzy przy dworze Króla Hollenderskiego byli umieszczeni, przeniesieni są prawie w tych samych stopniach do dworu Cesarzkiego. I tak 12 Hollenderskich paziów wielonemi zostali (do paziów Cesarzskich).

D. 15 Sierpnia zładą Nayiaśnieyszy Cesarstwo z Trianon na uroczyść do Paryża, potem udadzą się do Compiègne. Tam mieszkać będzie Nayiaśnieysza Cesarzowa, przez czas podróży Nayiaśnieyszego Cesarza do Hollandyj, gdzie Monarcha blisko miesiąc zabawi.

Marszałek Angereau, Xzę Castiglione, przejechał d. 15 b. m. przez Limoges, powracając od wojska Hiszpańskiego do Paryża.

Onegday przybył tu nasz poseł w Berlinie, Hrabia Marsan.

Francuzki poseł, P. Talleyrand, przybywszy do Bazylej, iadł obiad u prezydenta mia-

na Sarrazin. Onegday zgromadził się nadzwyczajnie senat pod prezydencją Xsia Arcykancлера.

Wojska, które stały dotąd w obozie pod Angers, idą do Hiszpanij.

Xzę Esterházy, jak wiadomo wielki przyjaciel muzyki, wyieżdżając z Paryża darował kompozytorowi Cherubini pierścień w wartości 15,000 franków.

Monitor zawiera pomiędzy innemi następujące z Hiszpanij doniesienia:

Z Andaluzji, na granicach Portugalij. W nocj d. 22 Czerwca na batalion od 500 korpus włos Santos uderzyło 1500 piechoty i 300 jazdy od Hiszpańskiej dywizyj Mendizabal. Przyszło do potyczki; nieprzyjaciel został na głowę pobity i zostawił na placu bitwy wiele zabitych, rannych i jeńców. My utraciliśmy 14 ludzi.

Obłężenie Kadyxu idzie z największym pośpiechem. Batterie są gotowe i będą wnet odstronione.

D. 21 Czerwca patrol postąpił gość jęcem od Cibas aż pod Badajoz, zarał przeszło 60 konnych żołnierzy Portugalskich i przyprowadził 8 do 10 000 baranów.

Z Kastylii, la Manchy. Jenerał Hugo wszedł d. 29 Czerwca do Squenza, w prowincyj Gwadalaxara, której rokoszanie do ostatniego bronie uśłowali. Zaden mieszkaniec nie uszedł z miasta. W kilka dni potem atakowała w tem miejscu tego jenerała banda Empecinada, którą odparł, zabiwszy jej kilkunastu ludzi.

Dowodzący adjutant Forrestier znajduje się jeszcze zawsze w Tarracon i pilnie porażonego na gościncu do Walencyi korpusu Bascour. Mowią, iż herszt jego jest uwięziony

i do Villa - Campo odesłany.

Z Arragonii, Walencyi. Po rozprawie przy Morella, gdzie Jenerał Montmarie we 2000 ludzi pobit 8000 Walencyanów, udał się Jenerał Lawal do San Matheo i oczyścić brzegi nadmorskie, dla ułatwienia opasania Tortosy, które już aż do mostkowego szanцу dotęga. Wszystko jest w poruszeniu do oblężenia tej twierdzy. Jenerał Habert idzie tam po lewym brzegu Ebro, a Jenerał Suchet z głównym korpusem drogami, które sobie sam robi.

Codziennie uciekają oficerowie od wojska rokoszanów, a młodzież powraca do domów i poddaje się. Wszystkiego brakuje temu wojsku i zupełnie ostygła w nim odwaga.

Z Asturyi, Biskai. Anglicy zabrali z do 3000 rozbojników Asturyjskich i Galicyjskich na lekką sześciorosną eskadrę, dla wysadzenia ich z oddziałem swego wojska na brzegi Biskai. Jakoż wysiedli do Santena i Bermeo; lecz czynni i czynni Francuzcy dowódcy nie dali im czasu do zrobienia jakowego przedsięwzięcia. Udało im się jednak zniszczyć z łob 3 małe baterye i uprowadzić kilka rybackich statków. Na tem ukończyła się cała ta wyprawa, z którą się tak przechwalali. Wszystkie miejsca znalazli tak daleko pilnowane, że nie mogli nawet broni i mundurów, których niektórzy bez sztywne od nich żądali, na ląd wysadzić. Pochlebiali sobie, iż przekazanie się ich pod brzegami sprawi powszechne powstanie; lecz pomylili się, nie zrobiło bowiem najmniejszego wrażenia. Przeciwnie lud Biskai patrzył z pogardą na nżycie nikczemnych ich sposobów, i przekonał się zupełnie o niemożności rokoszanów i ich szarymierzyców, ażeby co skutecznie przedsięwziąć mogli w miejscach wojskiem naszym osadzonych.

D. 3 Czerwca dobrze popisał się posterunek żandarmów w Averba. Rzeszony posterunek składał się z 44 pieszych żandarmów pod dowództwem Porucznika Muillon. Napadło na nich 800 zbójców; klasztor, który im za koszary służył, i został, wyjąwszy jedną izbę, spalony. Do tej cofnęli się waleczni ci ludzie. Pierwszy wystrzał rabusiów zabił Porucznika Muillon, po którym objął dowództwo Kwatermistrz Desmaret i zgarstą swoich ludzi porprzył zbronią w ręku umrzeć. Zaczęli potem tak potężnie dawać ognia do nieprzyjaciela, iż ubili mu 40 ludzi, a reszta 760 z znaczną liczbą rannych uciekła.

Z Soria. W Almanzan nad Duero zgromadziło się 2000 rabusiów. Dowodzący Pułkownik Baste marynarką Cesarskiej gwardyi dowiedziawszy się o tem, ruszył d. 9 Lipca z Soria przeciw nim w 1000 marynarzy i rzemieślników. D. 10 z rana został Almanzan opanowany; w saczęta się wałka i w kilka chwil został Almanzan opanowany. Rokoszanie utracili w tem miejscu 350 ludzi w zabitych, 500 w rannych lub jeńcach, pomiędzy którymi znajdował się jeden kspitan. Pułkownik Baste utracił 8 ludzi w zabitych i 30 rannych. Chwali on bardzo swych ludzi.

Z Galicyi. Galicyanie, którzy w Asturyi przez Jenerała Bonnet pobitemi zostali, cofnęli się na lewy brzeg Nares, w celu bronięcia przeprawy przez tę rzekę. Pułkownik 120go pułku wyparł ich stamtąd, zabral im 9 dział, zabił 400 ludzi i 301 jeńców, pomiędzy którymi znajdował się jeden podpułkownik i 20 oficerów.

Z Bajony d. 21. Lipca.

Adjutant J. C. K. Mci, Jenerał Reille, przybył tu idąc do Pampeluny, gdzie obemyśle dowództwo nad prowincją Nawarra. Dywizya jego 8 do 10,000 ludzi wynosząca

przechodzi od 4 dni przez miasto nasze.

Dzisiaj rano przybyło tu 4 do 500 officerów różnego stopnia, po części usztych z niewoli z pontonu Dawna Kastylija z przed Kadyxu. Jutro nadejdą żołnierze i inne osoby z tegoż pontonu.

Zapowiadają nam na nowo łączny przechód wojsła.

Dwa tysiące Hiszpanów, których Anglii pod dowództwem Marquesito w małych portach Soutogno, Plensia i Bermeo wyładowali, nie długo tam gościli. Wanniey iak 48 godzin zebrało się przeciw nim 10,000 ludzi; lecz na większy ich żal nie doczekał ich nieprzyjaciel, usiekając z największym pośpiechem.

Z Amsterdamu d. 4. Sierpnia.

Na przyjęcie Cesarza formuje się tu straż honorowa, do której zapisuje się wiele młodzieży; oprocz tej straży ma jeszcze być utworzona honorowa straż morska. Wszystko idzie tu z resztą podług nowego urzązenia spokojnie. Rada stanu i kancelarya referendarska są zniszczone.

Wszystkie Hollenderskie załogi poprzysięgły wierność naszemu Monarsze.

Dla dowiedzenia się o źródłach iakie Hollandya posiada do ubrania i uzbroienia woysk, ma być podana liczba fabryk sniennych i skórzanych, wiele mogą rocznie dostarczyć rzeczy dla woyska, liczba siedlarzów i innych rzemieślników, z okazaniem ich rękodziel, dla porównania ich z Francuzkami.

Kilka batalionow gwardyi Hollenderskiej poszło już do Paryża. W załodze tutejszcy znalazło się Hollenderskiego woyska.

Francuzcy i Hollenderscy cełnicy odbywają razem swoje obowiązki, i wszyscy należą teraz do Cesarza.

W wysłanym do Paryża kommissyi na-

szczy pokładamy wielkie nadzieje.

Na przyjęcie Cesarza będą tu tryumfalne bramy wystawione i dany będzie fairwerk.

W tych dniach wyjechał stąd Duński poseł, Hrabia Mokke, a inni posłowie gotują się do wyjazdu.

W Rotterdamie oznajmiono w rozporządzeniu Marszałka, Xcía Reggio, co każdemu żołnierzowi codziennie dać na ży. Dostać ma butelkę piwa, pół kwinty et wódki, 24 uncyy chleba, 2 uncyy warzywa i 8 uncyy mięsa.

Z Neapolu d. 14. Lipca.

Pomimo, (wyraża jedna z gazet tutejszych) że lądowna flotylla, która w portach Kalabrii, od Tropea aż do Reggio, pod zasłoną ogromnych batteryj na kotwicach, w liczbie 800 statków i 80 armatnych szalup stoi, budują tu jednak, równie iak w Castell a Mare i inaych portach, dzień i noc wiele armatnych szalup i bombardierskich galer. Mniemają, iż wyładowanie nastąpi, iak tylko wanieffe się wiatr wschodni; ten zapędzi naszą flotyllę w pół godziny do Sycylii, i nie dozwoli Anglikom wielkimi okrętami przeciw nam działać. Złożyli oni w prawisie wzdłuż brzegow wielkie batterye i szanie, ale znana szybkość Francuzow, którzy zaledwo znaku do wyładzenia doczekać mogą, wszystko przewyśleży.

— Dnia 19. — Dotąd nie jeszcze nowego z Piale z główney kwatery nie nadeszło. Od 8 dni zachodzą w prawdzie w ciśniecie Messyńskiej między flotyllami codzienne potyczki, ale te na niezem się kończą. Tu i w Castell a Mare pracują z pośpieszem nad wystawieniem nowej dywizyi z 24 armatnych szalup złożoney.

Roslyyski poseł, P. Bibikow, którego P. Alopeus ztusował, wyjechał stąd d. 14.

Gdy od 8 dni przybyło do Medyny wiele wojennych Angielskich okrętów i palących statków, które czynią zapewne będą z nieprzyjacielską flotyllą usiłowania do zniszczenia naszej, przeto z rozkazu Króla zakładają śpieszno na wzgórkach między Scilla i Reggio baterye na bombownice i haubice, dla rzucańcia do nieprzyjacielskich okrętów bomb i granatów. Gctuią także ogniste kule.

Z Scilla d. 15. Lipca.

Zapewniają, że Angielscy i Maltańscy kupcy zatrzymanemi teraz są wywozieniem swoich towarów z Sycylii do Malty.

Z Hanoweru d. 3. Sierpnia.

Najjaśniejsi Królestwo Westwalscy przybyli onegdaj rano do zamku Herrenhausen. D. 31 Lipca w południe wyiechali z Napolenshöhe, a d. 1 b. m. tu stanęli. Wczoraj wieczorem uroczyście do miasta naszego. Orszak szedł z zamku Herrenhausen wysadzaną drogą do bramy Stein przez ulicę Jerzego i Fryderyka do zamku, gdzie był obiad i wielkie pokucie. O god. w pół do osmy przybyli z Kassel Francuzcy aktorowie dałina zamkowym teatrze reprezentacya, na którą bilety darmo były rozdawane i Najjaśniejszemu Królestwu zaszczytliwą obecnością swoją. Poskończony reprezentacyi powrócili do Herrenhausen. Tak przy wieczdnie, iako i wyjeździe honorowa straż iechała przy ich powozie. Miało być bardzo pięknie oświecone.

Dziś odsiewane zostało w Katolickim kościele uroczyste *Te Deum*.

J. K. Mość zamysła nowo nabyte prowincye Hanowerskie obiecać, i dla tego ogłoszony został bal do 12 b. m. który miało dla niego dzie.

Z Augszburga d. 29. Lipca.

W przeszłym tygodniu przybyło tu snowu kilka wozów nowo bitych talarów i du-

katów z Wiednia do bank'erów tutejszych, a w przyszłym tygodniu więcej ich przybędzie.

Z Wiednia d. 11. Sierpnia.

Najjaśniejsza Cesarzowa i Królowa przybyła z Arcy Xaniczką Leopoldyną przy radesnych okrzykach ludu i wystąpieniu wojska d. 2 b. m. do Brynnu, przeciw której wiechał był Arcy Xzę Ferdynand. D. 4 był u Monarchini wieczor dla szlachty. D. 5 snaydowała się na nabożeństwie w kościele S. Tomusza w starem mieście, po południu pokazała się publiczności w przesadzkowym ogrodzie, a w wieczor zaszczytliwą obecnością swoją teatr. Nigdy jeszcze w tym ogrodzie, do którego wchodząc wysoka Monarchini, powitana była przez ściągające dwiema rzędami biało ubrane panienki, które przyniesiających okrzykach: Niech żyje! rzucały pod ich nogi i Arcy Xaniczki Leopoldyny kwiaty, nie widziano tak wiele ludzi, iak w radesnym tym dniu. Teatr równie był liczny, gdzie Najjaśniejsza Cesarzowa tyśiącznemi okrzykami radością powitaną została. D. 7 o godzinie 8 z rana przy wystąpieniu wojska i błogosławieństwie licznie zgromadzonego ludu opuściła Najjaśniejsza Monarchini, w towarzystwie Arcy Xaniczki Leopoldyny i Arcy Xcia Ferdynanda, to miało, udając się do Xcia Kardynała Arcybiskupa do Kremsier, gdzie dzień zabawia, potem pojechała do Wiednia, gdzie wczoraj przed południem z ukontentowaniem wszystkich mieszkańców przybyła.

Z Manheimu d. 30. Lipca.

Park artyleryi Francuzkiej, który od niejakiego czasu stał w Neckargentinde i w okolicy naszej, przeszedł dziś za Ren na powrót do Francyi.

Z Frankfortu d. 3. Sierpnia.

Z Erlangea piszą pod d. 27 Lipca: "Officer od 3eiy kompanii przywiał rozkaz, a-

by lazarat z Altdorf niezwłocznie był wywieziony i rozwiązany, ponieważ z całą dywizją Generała Friand odebrała rozkaz udania się do Strazburga.

Przeznaczony do Paryża Saski cesarz, Hrabia Einsiedel przejechał przez miasto nasze.]

Król Wirtemberski raczył Nadwornego radcę Kerner w Stuttgardzie za oddanie mu exemplarza opisu wkołecztychach najlepszych gatunków melonów, udarować złotą tabakierą.

Wczoraj przybyło tu 30 pięknych ogierów Perskich, Cyrkaskich, Tureckich i Rosyjskich, które przeznaczone są do stad Najjaśniejszego Cesarza Napoleona. Pomiędzy niemi znajduje się także 5 Perskich koni w podarunku od Najjaśniejszego Imperatora Rosyjskiego dla rzeczozoro Monarchy.

Podług niektórych doniesień Hrabia Götterp, Gustaw Adolf, udał się z Lipska do Kolberga.

Z Töplitz d. 20. Lipca.

Hrabia St. Leu, Król Ludwik, przeniósł się do obszernego mieszkania w najpierwszej gościnni miasta, które mu Xzc Dessau odstąpił. Jest bardzo schorwany i codziennie kąpie się 3 godziny. Z rana przechodzi się po Xiążęcym ogrodzie.

Z Landeck d. 16. Lipca.

Znany z pism swich Radea wojenny Cölln używał od niedługo czasu za szczególnem pozwoleniem Króla Pruskiego tutejszych kąpeli, pod strażą jednak wojskową; zawsze bowiem miał przy sobie jednego podofficera. Niespodziewanie zniknął P. Cölln, chociaż interesy jego dobrze stały. Jako nieszczęśliwy powinien był doznawać dobrego obeyscia się w publicznych łazienkach, do którego każdy obywatel ma prawo, został też

dnak od niektórych osób bardzo znieważony.

Z Sztokolmu d. 27. Lipca.

Mowią, że Generał Hrabia Wrede powrócił już z Paryża do Oerebro, skąd także przybiegł w tych dniach goniec.

Potk wnuk Lagerbring ma jako adjutant Królewski dowodztwo nad wojskiem w Sztokolmie.

Duński Szam'elan, Baron Sellby, przybył tu z Kopenhagi.

Kommissya wyznaczona do przeyrzienia papierów Hrabiny Pięter, zdała już swoy raport. Nie znaleziono najmniejszego śladu, ażeby wspomniana Hrabina należała do zamachu na życie Następcy tronu lub o takowej zbrodni wiedziała. Bawi ona dotąd w Waxholmie.

Sąd wydał wyrok na Leibmedyka Rofsi z powodu otwierania ciała Następcy tronu, mocą którego Rofsi traci służbę i z kraju wywieść się musi.

Pannie tu największą spokojność. Cała uwaga zwrócona jest na obor Następcy tronu.

W Oerebro miejska Król w sanku; seym odbywa się w wielkim kościele; na izbę rycerską urządzono skład koronny; stan duchowny zgromadza się w sali towarzystwa ekonomicznego; mieyski na ratuszu, a chłopski w szkolnym domu. Podwoiono tam policya. Wojskiem dowodzi Generał Löwenhielm.

Na rachunek rządu Westfalskiego zakupiono tu: 5000 okrętowych funtów miedzi, przez co znacznie miedź zdrożała.

Hrabia Darnath oddał, jak mówią, Królowi list od pewnego Xsia i odebrał od Monarchy odpis. Upadła teraz rozgłoszona tu przed niejakim czasem wieść, iżby Xzc Fracuzki na tron Szwedzki był przeznaczony.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 19. SIERPNIA 1810.

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
W pałacu Naszym w Warszawie d. 12
miesiąca Czerwca 1810.
FRYDERYK AUGUST.*

Z Bożey łaski Król Saski, Xiążę War-
szawski, &c. &c.

Gdy w Państwie Naszem królestwa Sa-
skiego, opłata abszosu czyli dziesięciu od sta-
pobierana dotąd sultawała i od majątkow z
Saxonii do Xięstwa Warszawskiego wypro-
wadzanych; zważając niezgodność tej opłaty
z stosunkami zjednoczonego Panowania Nasze-
go nad pomieszczeniami Państwami, postanowili-
śmy i stanowimy iak następuje :

1. Opłatę Abszosu tak od nabytego, iak
i przez sukcesyję spadłego majątku, o tyle, o
ile ta opłata do kass Naszych publicznych
wpływa uchylamy i znosimy na wzajem
względem obydwóch Naszych Państw króle-
stwa Saskiego i Xięstwa Warszawskiego.

2. Jurysdykcyę patrymonialne iednak i
Dominia te, które prawnie udowodnione po-
bieranie dla siebie Abszosu posiadają, jeżeliby
zarewersowania się w szczególnych wydarze-
niach wzajemnego uwolnienia ich od Abszosu
prawić niechciały, mają z okręgu swej Jurys-
dykcyi z dawna zaprowadzony lub ustano-
wiony Abszos pobierać bydz mocne.

3. Jurysdykcyę patrimonialne i Dominia

te, które takowego prawa nieokazują, nie mogą
go sobie przyznawać pod tytułem presumo-
waney Retorsii.

4. Jeżeli wiedzonym lub drugim miejscu,
oprocz opłaty Abszosu, opłata iakowa na za-
miary mitofierne lub inne jest zdawna zapro-
wadzona lub ustanowiona, ta zachowuje się.

5. Wszelkie rapports, expedyccye i czyn-
ności urzędowe w rzeczach Abszosu tyczą-
cych się, mają w obydwóch Państwach bez
żadney opłaty sporolow bydz ułatwiane.

Dopełnienie ninieyszey Naszey Woli w
królestwie Saskim zleiwszy zwierzchno-
ściom tamteyszym, uskutecznienie oney w Xię-
stwie Naszem Warszawskim Ministrom Na-
szym tegoż Xięstwa, a w szczególności Mi-
nistrom Sprawiedliw. ści spraw wewnętrznych
i Skarbu, tak iak i iey w Dzienniku, praw u-
mieszczenie poruczamy.

(Pod.) *Fryderyk August*, przez Króla
Minister Sekretarz Stanu *Stanisław Breza*
(L.S.) Zgodno z oryginałem Minister Sekretarz
Stanu, (p d.) *Stanisław Breza*. Zgodno z
oryginałem Sekretarz Rady Stanu i Ministrów.

(Pod.) *Stanisław Grabowski*. Zgodność
zaświadczam *Piechowski, L. W. Z. M.*

Za zgodność *Kalinka, Z. S. G.*

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu w Pałacu Naszym w Warszawie d. 20 miesiąca Czerwca roku 1810.

FRYDERYK AUGUST.

Z. Bożey Łaski Król Saski, Xiążę Warszawski, &c. &c.

Cheć aby poddani Nasi, kraju nowo do Xięstwa Warszawskiego wcielonego, eo do realności swoich hypotek i w tabuli Lwowskiej mających, od wszelkiej szkody, przez odłączenie tabuli wyniknąć mogącey, zachowanemi byli; postanawiamy, iż (eo do intabulacyi od czasu obięcia przez woyska Nasze Powiatu Zamoyskiego i innych krajow z Galicyi Wsobodniey do Xięstwa Naszego przyłączo-nych, w Tabuli Lwowskiej uczynionej, lub gdzie takowe kraie przez woyska Nasze zajęte nie były, te iednak do Xięstwa Warszawskiego przypadły, eo do Intabulacyi, od czasu odstąpienia takowych krajow poczynionych, preskrypcya tabularna prawem Austryackim przepisana, do roku i szczęciu Niedziel od czasu nastąpić mającego uregulowania Akti hypotecznych, rachować się mających przedłużoną być ma.

Ogłoszenie niniejszey woli Naszey Ministrowi Sprawiedliwości Naszego Xięstwa Warszawskiego zalesamy.

(Pod.) *Fryderyk August.*

przez Króla

(L.S.) *Minister Sekretarz Stanu*

(Pod.) *Stanisław Breza.*

Zgodno z oryginałem: *Zgodno z oryginałem*
Felix Lubiński, Mi- Minister Sekr. Stanu
nister Sprawiedliwości. Stanisław Breza.
Antoni Joneman Sek. Jen.

Z Saxonii d. 24. Lipca.

Ustaw czne zapytywania o bawelniaue towary daie przemysłowi nowe życie. Bez przesadzenia powiedzieć można, iż wyia-

wszy główne machiaj, 130,000 machia wy- rabia w samey Saxonii przędę, i że ta liczba eo miesiąc ięszcze się pomnaża. W Chemnitz jest 130 do 140 warsztatow płociennych w porusze- niu i zawsze ięszcze nowe wystawiają. Gdy to samo dzie e się w rższych Niemczech i Szwajcargi, wnieść zatem słusznie można, iż Angielska konkurensya zniknie. Mate ya- łow zapew e nie zabraknie, bo od ostatnich 4 lat z powodu wielkiego odbytu znacznie w Turczach rozkrzewiono bawelnę. Przednią zach dno indyjską i Georgijską wełnę, która zdalna jest do nayprzednieyszych miśli- now, &c. przywożą Amerykańskie okręty do Odessy. Stamtąd rozwożą ją, rownie jak ba- wełnę i inne lewanckie towary, żydzi Ukra- inscy i Brodscy do całych Niemiec. Wro- cław jest teraz środkowem miejscem ważne- go tego handlu.

Z Peterzburga d. 13 Lipca d. k. (Daw- nego Kalendarza.)

Odebrano tu następujące doniesienia o ko- rzyściach woysła Multańskiego:

D. 5 Czerwca Jenerał major Hrabia Cu- kato przeprowił się z wyspy Olmat przez Du- nay i przyłączył woyska Serwianow do swe- go oddziału. D. 11 Naczelny jenerał Hrabia Kamiński nderzył na tłumy W. Wezyra zgra- madzone na gorach około Szumli. Po upor- nej bitwie, wyparty nieprzyjaciel z gór i krza- kow, uciekać musiał aż do samey twierdzy. W tej rozprawie wzięliśmy 3 chorągwie. Prawe nasze skrzydło zajęło górę gęstem cier- niem zarosłą; stan wisło nader z położenia i kształtu swego ważne. Turcy, dla odwroc- nia niebezpieczeństwa, starali się podzyskać tę górę; walczyli do samey noey, ale nadaremnie. D. 12 obrociłi większą część sił swoich prze- siw teyże górze. Stoiący na wierschu tej góry Jenerał porucznik Lewiz kazał zrobić

3 czworogłasy; jeden wielki z prawey strony, a 2 z lewey pod dowodztwem Jen. Adjutanta Trubeckiego. Cały dzień trwał ogień strasliwy; nieprzyjaciel zawsze nowe wojska do boju prowadził, a te zażarcie walczyły; lecz zwyciężkie zastępy J. Imp. Mei mężnie wytrzymały natarczywość Turków; odparły ich ataki, wielką zadali klęskę i nakoniec zmusiły do ustępu w mury twierdzy. Środek i lewe skrzydło wojska naszego nie mogły nie przedsiębrać przeszły wielkim szarżem Teekim; czyniły wszelako rozmaite obroty naprzód, a działa rzucały gromy do twierdzy; lecz ani jedno, ani drugie nie przeszkodziło nieprzyjacielskim wyprawom na prawem skrzydle. O godzinie 3 po południu 5000 jazdy Teekiej wysypało się z twierdzy i rozdzieliło się na dwie części; jedna ciągnęła prosto na lewe nasze skrzydło, druga w około krążyła. Dwakroć ta jazda uderzyła na linię nasze; dwakroć ogniem z dział i dzielnością jazdy naszej odpartą została, i aż do Szumli ściganą była. Naczelnym generałem Hrabia Kamiński wychwalał mężstwo wojsk Rosyjskich, które przez dwa dni z dzielną statecznością walczyły przeciwko przewyższającemu siłom. Osobliwie chwalił gorliwość niczem nieustraszoną Generała adjutanta Trubeckiego. Strata nasza dochodzi do 1000 ludzi; w tej liczbie znajduje się Generał major Popandopolo, mąż ze wszech miar zasny i wódz doświadczony, który d. 1go tej bitwy kulą działałową ugodzony, poległ z powszechnym żalem. Strata nieprzyjacielska być musi bardzo wielka. D. 18 Generał Lewiz po nieaktywnym natarzeniu zajął miasteczko Dzumę na drodze z Szumli do Tirnowy. D. 21 Generałowie porocz.

Wojnow i Stroganow uderzyli, stosownie do odebranych rozkazów, dzielnie na 2000 Ottomanów, którzy wyszli z Szumli, dla obrony furazów. Napadnięty nieprzyjaciel rzucił zebrane zapasy, ratując się jak najszybciej ucieczką. Utracił jednak przeszło 200 ludzi w zabitych, w jeńcach 3 officerów i 100 żołnierzy. Generał Hrabia Kamiński zajął korpusem swoim gościnię idący z Szumli przez Czelińsk do Konstantynopola.

Gazeta wychodząca w Wilnie, *Kuryer Litewski* umieściła następujący artykuł:
Z Warszawy d. 24. Lipca.

D. 15 Kraków obchodził rocznicę wyciągnięcia rodaków w swoje mury, przez uroczyste modły w kościołach, buk dział na watach, posiedzenia i mowy Akademii, paradę wojska i illuminacyą. Tegoż czasu w Radomiu Józef Matachowski jako Prefekt objął rząd tego departamentu, z ceremoniami odpowiadającemi okolicznościom; przy oświadczeniu przez obywateli, urzędników dawnych i Prefekta uczucia rozrzewniającego z odmianą. — Na balu Xcra Schwarzenberga znajdował się Podpułkownik gwardyi Łubieński z małżonką z domu Ososińską; sam szczęśliwie z płomieni wyszedł; Hrabina zaś upatrzywszy męża, tłokiem uniesioną, upadła z innemi 15 osobami, lecz szczęściem P. Cu-nien wydobyl ją z pod naciśniętych się. Straciła klejnoty, szal i kilka znaków od uderzenia dostała. — Ofiary na szpital wojskowy nie ustają: Ordonator Wasilowski nie dawno oświadczył z tego powodu dziękczynienie Pani Topeskiej. Xcra Jabłotnowska do Paryża przyjechała.

D O N I E S I E N I A.

Prefektura Departamentu Krakowskiego, w celu uregulowania i ukończenia zbioru wszelkiego gatunku nieruchomości publicznych jako też i prywatnych do rządu Austryackiego Prowincyi nowo do Xięstwa Warszawskiego wcieloney, wzywa wszystkie

obywateli i mieszkańców Departamentu Krakowskiego, ażeby ci, którzy do tąd takowych, JW. Antoniemu Hr. Stodnickiemu, dawniej do tego wyznaczonemu, jeszcze nie podawali takowe do dnia ostatniego Sierpnia r. b. W. Hr. Łosiowi z Urzędu Prefektury do om. chże konsygnac; i uftanowionemu w jego biurze na kanowney ulicy w domu X. Olechow kic-o Nr. 129 na pierwszym pięttrze okazywać pospieszyli, gdy po ułynionym termie więcey, przyymowane nie będą; i strony z takowemi do Komisji i dwóch wyorow w Lwowie urząd. wać mający uac nie będą; musiały. W Krakowie dnia 26 Lipca 1810.

Stanisław Hrabia Wodzicki. Z. P.

Michał Wronski S. J.

Zstępca Prefekta Departamentu Krakowskiego uwiadomia Publiczność, iż Dyrekcya Skarbu publicznego z dnia 30 Lipca r. b. urzędowanie swie rozposęta w domu Celnym na Stradomiu będącym. W Krakowie d. 1 Sierpnia 1810 roku.

Wodzicki, Z. P.

Wronski, S. G.

Opisanie osoby Wincentego Lipińskiego zbiegłego zaresztow kryminalnych Krakowskich, ten ma lat 30, jest wzrostu średniego, twarzy chudorlawey, włos w bład, oczow siwych. Nosi na sobie kozuch już nie dobry, mowi doskonale po łacinie i pięknie pisze. Najwięcey przebywa na iarmarkach, w Pacanowie, w Chmielniku, Pińczowie, ma żonę w Skalmierzu, brata zaś czyli w Sandomierzu czyli w Sandomirskim, gdyż i tam może przebywać. Ktoby takowego zbiega dostrzegł ma go natychmiast zatrzymać i przy przyzwoloney straży do Urzędu Policyi, w odleglejszych zaś powiatach do najbliższego Sądu odstawić.

W Krakowie d. 25 Lipca 1810.

Czapki.

Opisanie. Tomasz Drąg zbiegł z resztow kryminalnych Krakowskich, jest rodem ze wsi Ciszowy Państwa Policyi, wzrostu dobrego, w sobie wysmukły, włosow gniadych, twarzy chudorlawey nieco dziubatey, pociągley, oczow barych, nosa cienkiego pociągłego, wąsy rzadkie czasem golit, czasem nie, brody mało zarastajacey, na nodze lewey czyli prawey ma strup duży, który się w każdym miesiącu odnawia; ktoby takowego zbiega dostrzegł ma go natychmiast zatrzymać i przy przyzwoloney straży do Urzędu Policyi, w odleglejszych zaś powiatach do najbliższego sądu odstawić. W Krakowie d. 25 Lipca 1810.

Czapki.

Dnia 11 Maja r. b. zbiegł w nocy z dworu wsi Szezbakowa nazwiskiem Filosek Szymon, mający tu matkę, rodzeństwo i krewnych; wziął służącemu innemu serdut nowy, sukna popielatego, tudzież kozuch, płaszcz, siwą kapuzę; nauto ma serdut granatowy, półfraczek, wosłozkę sukna popielatego, spodnie także i t. d. Gdy na tego Dominium przez lat kilka na naukę do kuchni do kilkuset zł. ryń. w dobrej monecie straciło; a to na fundamencie przyrzeczeń, Sponsyi, oycu Stanisława Filoska, mającego kilku synow, że tenże wspomniany Szymon Filosek syn, iak wiernie, stale, tak i wdzięcznie wystugiwał się będzie przez lat dwanaście. Atoli teraz z rozpufty tylko (nie było tu dla niego z różnych względów źle) potargat takowe najswiętsze obowiązki, i nie dosyć, okazał się naggorszym z niewdzięczników; (może z czyieyś namowy, która się w czasie wyjaśni.) Ale jeszcze nie snota pozabierawszy to, eo do niego nie należało, poczyniwszy szkody i t. d. — Przero ostrzeża się Publiczność, której wiele na tem zależy, prosząc wszelkich zwierzechności, aby takowego raczyło zatrzymać, miejsca nie poewalać, w usługi nie brać, ale owszem kazać wiadomość uczynić o nim, postaniec odbieże zł. pol. 50 w dobrej monecie. Bowiem w przeciwnym wydarzeniu, łatwo przyymujący takiego bez zaświadczenia, którego nie ma, podpadnie nieprzebaczenie karze policyynney sub Nro. 3954/640 przepisaney w kwocie dwóch tysięcy zł. pol. w dobrej monecie; ale nauto zanaglonym będzie sądownie do powrócenia wyłożoney wszelkiej straty &c. Wszak tego wymaga prawo, spokoyność i bezpieczeństwo. — Tenże Szymon Filosek mógł sobie przybrać imie drngie Miebała, jest wzrostu małego, ciała białego, włosow białych strazyzonych, nosi dużego szerokiego, bredawka przy nosie, oczow siwych, lat 22 mniej lub więcej liczący.

Z wyznaczony zlecenia: Alexy Zawadzki, Oficjalista Dominikałny